

OGÓLNE UWAGI O ODPUSTACH

Kodeks Prawa Kanonicznego (kan. 992) i Katechizm Kościoła Katolickiego (n. 1471) definiują odpust następująco:

«Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbcza zasług Chrystusa i świętych».

Ogólnie rzecz biorąc, uzyskanie odpustów wymaga spełnienia określonych warunków i wykonania określonych dzieł.

Aby uzyskać odpust zupełny lub częściowy, wierny powinien być – przynajmniej przed wykonaniem ostatnich czynności związanych z dziełem odpustowym – w stanie łaski uświęcającej.

Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz dziennie. Aby go jednak otrzymać, wierny musi być w stanie łaski uświęcającej, a ponadto powinien:

- wzbudzić w sobie wewnętrzną postawę całkowitego oderwania od grzechu, także powszedniego;
- wyznać grzechy, przystępując do spowiedzi sakramentalnej;
- przyjąć komunię św. (oczywiście lepiej jest uczynić to uczestnicząc we Mszy św.; jednakże dla uzyskania odpustu wymagane jest tylko przyjęcie komunii św.);
- pomodlić się zgodnie z intencjami Ojca Świętego.